

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Excerpta ex operibus Augustini et sermones - Cod. Aug.
perg. 152**

Augustinus, Aurelius

[Reichenau ?], [9. Jh.]

Praedicatio Basilii episcopi de Capadotia : sermones

[urn:nbn:de:bsz:31-42034](#)

INCIPIT PREDICATIO BASILII SPI. DECA PADOTIA

Audi fili admonitionis patris tui et inclina aurum tuum ad uerba mea & comedam in libenter audiens
 tuum & corde credulocurta que dicuntur auctoritate. Cupio en te instruere quod spiritualis militia sit ut quibus modis
 regimus de brevis militare intentio sine ergo audiet sensus tuus. Primum tuum nullus pregrauet soni sed ad uen-
 glandum exercitium & ad studium intellegendi sermonum meorum sapientiam. Verba mea non ex me placata sed
 & diuinis fontibus. Neque enim noua doctrina in mea instruente sed ea quae didici a patribus meis. Hec enim sum misericordia
 in mortuum. In pace dirigent itineratua. Nec aucte ad propinquabit illum malum. sed peccatum absced omnis aduer-
 sitas anime. Si ergo cupis filium militare domino pro illis soli nemitis alio. Si enim qui militavit regi reno-
 vimbis iustis per obaudient. Sic & qui militavit regi celesti debent custodire precepta celestia. Miles
 terreni non quoque locummittit paratus ac promptus est. Neque se uxoris & liberorum gratia excusari audeat.
 Melior magis miles Christi sine aliquo impedimentoo regi sui debet imperio obediens. Miles terreni contra hostem
 insibilem pugnat ad bellum. Terciuero hostis insibilis cotidie pliendo non desinit. Illi contra carnem & sanguinem
 edimicatio. Tibi uero aduersus spiritualia nequit impetrare in celestib; & cunctatio. Ille contra hostem carnale car-
 nalib; armis uictus. Tu uero contra hostem spiritualis armis spiritualia indiges. Ille in plio galea ferrea gestat
 incipit. sed tu ualea Christi sit qui est capit tuum. Ille luria non uulnerari induit sed tu plurica fides sis
 Christi circundatus. Ille contra aduersarium emittat lanceam & sagittas. Tu uero contra hostem tuum diuina ratio
 qua uiculare & pacem per uerbis propheticas. Dicito domini adiutori mihi est et ego uidebo inimicos meos.
 Ille donec pugna gerit armas a semet ipso non paret nec ab aduersario uulnus. Ita & tu nunquam debes si-
 nermis quod tuus hostis illius est astucia. Illius hostis quidem ad te perdimicat. Tuus uero hostis quia
 diu in studio acceptus est sis istis terrena dimicando non desinit. Illius arma laboriosa & grauias ad portan-
 dum. Tu uero arma uolentib; se portare suaua ac leuata. Ille cum superauerit aduersariu addomina
 ciugis ac liberos reverentur tu uero hoste pugnata nullus celestis regnum cum omnibus scis intrabis.
 Ille plabor in reno regnum accipit donum. Tu uero opus spirituali labore celeste recipis donum. Expre-
 tet monachus quod regnos actus a semet ipso paret. Nesciunt implicat negotios secularib; milii
 trans domum. Difficile namque est duob; dominis servire. Nec potest quis quae seruens mamone spita-
 lia armis portare. sed iugum Christi suave ac leue a semet ipso paret ac repulit & quicquid graue
 & horrosum animus sue suave non ei uidet ac leue. Ifius modi uir appris armis uulnatur.
 Prudenter periculum in eis in morte. Tu autem considera eum regi admilitandum probasti. Quarto
 enim superius est regi reno imperium celestis tanto excellentius est gradus militis eius.

trinomilitis. Situr r̄i exelrā ēstruere cogitas. p̄para ergo tibisūptus adfructu, rā
utceptū edificiū ad p̄factū deducas. Ne quando p̄ter r̄untib; uemas in derisū & gratulentur inter mi-
mictui. h̄ec turris n̄ ex lapidib; ē fructū sed ex urinatib; animis. Nec aurum nec argenti indiget
sūptus sed cūversatione fideli. Nā tr̄ opes plurimū ad edificandū impeditunt. Un̄ p̄spectus sit
tibi fili. umidio seruire desiderans nec alium in uitatua placere studeas. insillisoli. nec induer-
sas res occupes animūtuū sed omni modo abscede ate carnalē amorem. Nec carnalis amor ate di-
amore excludat. Omne uitū expelle ab animatua ut uirtutes anime ēquirere possit. Audigit
quæ sit uirtus anime & quæ maximū ei ē ferat lucru. I. Virtus anime ē diligere dñm & odire illa
quændiligit dñ. II. Virtus anime ē pacientia sectare & ab impaciencia declinare. III. Virtus anime
ē castitatem corporis quā anime custodire. IV. Virtus anime ē uanagloria ē tēpñere et omacudua
calcare. Virtus anime ē humilitate studere & tumorem sapientie ab hominari. V. Virtus anime ē
ueritate āplicti & omne m̄datuum fugere. VI. Virtus anime ē irā plibere & furorū repente
VII. Virtus anime ē pacē diligere & inuidia exercitare. VIII. Virtus anime ē ab omnifulticu de-
nare & sapientia diuina āplicti X. Virtus anime ē omne uoluntatē carnis subiacere m̄tibus.
XI. Virtus anime ē auaritiā spernere & uoluntatiā adsumere pauper-tatē XII. Has ergou uirtu-
tes facile poteris optinere si secularia curā neglexeris & caducis actrēns reb; celestia p̄po-
sueris. Et si uoluntas tua in laudib; dī occupata fuerit & iudicia ei dienocuq; in pensiis medita-
uerit. Erit aut̄ q̄uā lignū qđ plantatū ē securi decursus aquarū & om̄s sp̄s fruct' oriunt' exte-
& ex seruo amicus uocaberis dī. Ex tota igit̄ uirtute tua diligere dñm. ut in omnib; actib; tuis
placeras illi. Si enī qui ē uigē ē traxerit festinat placere uxori. Multo magis omnib; modis
monachus debet placere xpo. Qui diligit dñm ei p̄cepta custodit. dñ enī n̄ se uult uerbi tantū
modo diligi sed ex corde puro & operib; iustis. Quirū dī diligodñm & mandatai n̄ custodīdare.
Huiusmodi enī uir fallit s̄met ipsū & a semō ipso seducit. Dñ nāq; n̄ uerboz. sed cordis inspectore.
Et diligit eos qui in simplicitate cordis seruunt ei. Sit̄ renos parentes cū tali affectu diligim'
& par uate pōre p̄ nobis sustinuerit laborem. Nā & circanos qđ fuit eoz obsequium xpi ē bene-
ficiū qui om̄mū dispensator ē optimi. Nā et ante quā nascemur in hoc seculo. parentes nobis
antea p̄parauit quoz obsequio nutriti remur. sed & matris ubera tuni lacte nutridi reple-
t̄ quando infans fuerit natus. Ergo qđ magis diligam dñm. quid nos & p̄ pinguis nr̄os p̄prus
mamb; finx. Et cuncta nobis bona que erganos cotidie gerunt̄ suis beneficiis uiscribamus.

Nā & parentes nōs. quasi p̄pria uiscera diligamus. Si accedere nos ad seruū xp̄i n̄ plibet. Si aut̄ plibuerit. nec sepulta illius anobis debet. xp̄s diligendus ē sup parentes. Quia n̄ tribuunt nob̄ parentes ea que tribuit xp̄s. Et quib⁹ beneficia eius ē gruenī errare n̄ pos̄it. Uel quantū nobis tribuit. & cotidie p̄bendo n̄ desinit. Et quanto plus quis uoluerit laudare tr̄mōb; laudando n̄ defē sed tunc laudare incipit. Uidens enī innumeris precatis obnoxios n̄ sp̄x nos. Nec cū alienati ab eo indueris terrorib; uagaremur. Nā auerit anobis faciē suā. & cū iusgeremur in p̄cipitiū mortis. adiutā p̄petuā nos reuocauit. Et migrati beneficiorū s̄ fugore m̄p̄ ab eo. Ut pat̄ clementissimus exquisiuit nos. & cū in se de sublimi sedere. p̄migratia descendit de ras. Exstanta humilitate uenit ut seruile formā adsumere. Et qui impugnallo suo c̄tinae exētrarū. Nam in ip̄se p̄to in uolutus ē. & qui celū palma metit. n̄ habuit ubi caput reclinare. Cū et diues paup factus ē ut nos ditare emur in illo. & qui innubib; uenturū ē ad iudicandos uiuos & mortuos. Iudiciū hominū p̄tulit & cūsūtientib; fons sit uite & finalis cūsūtis. sed postulauit aqua a samaritanam muliere. Et qui carne p̄priā m̄rō esurium esuruit cū tēptaret inheremo. Et cum iustitiae cū patre ab angelis in celo. hominib; ministrare dignatus ē in tra. & manus ei p̄ quas uirtutes plurimas operatus ē confixes claves & orieus p̄q̄ salutarem doctrinā aduertauit hominib; fel. p̄cibō deder. & quinnullū leſit in oculū c̄esus ē ob probria p̄tulit. Et cui nūtu om̄s mortui resuētandis. Voluntate sua morte crucifixi sunt. Et ideo hec m̄a p̄ pessimū ut nobis uita s̄ p̄tēna donaret. Et cū nob̄ in m̄sa beneficia p̄f̄te. Nihil anobis exigit. nisi ut diligamus eū. & tēplanū in polluti seruēmus. Ut ille in nobis semper habitat. & nos p̄maneamus in illo. Non postulat anobis xp̄s aurū et argenti & quicquā hūi mundi.

Nā & si fuerint nobis ta disputare agentib; p̄cepit nos ipsos querit nos desiderat. In nob̄ requiescerit & cupit. Accedam adeū & copulem̄ in affectū ei. & nos ipsos amemus & p̄ximos. Quidiligit p̄ximū suū filius di uoco. Quia uāt p̄tērario odit filius diaboli nuncupat. Quidiligit fr̄at̄sū. in tranquillitate & corei. fr̄at̄sū uero odens tēp̄ficiat magna circū datus ē. Vir benignus & iā si parat in iuria, p̄nihil adūc. Iniquus aut̄ tērā actū audiens ap̄ximō c̄tumeliam arbitrat̄. Qui caritate plen̄ ē. tranquillo animo seruēmus simo uultu p̄ceat. Vir aut̄ odio plenus ambulat iracundus. Tuaut fili benignitati stude in iuria & p̄ximū habeto tāquā uīu ex mēbris tuis. Omne hominē fr̄at̄ē tuū iudica ēē. Menito q̄tū ac uerū artifex ē dīt nos. Nō moueras cuquā scandalū in iurataua. & n̄ q̄d tibi uile ē sed illi facio. Qd̄ enī accedere tibi nūs. nec recipias euēnire. Sem̄ uiteris in bonis actib; & ueritatem c̄gratulare ei. & illius tuū gaudia dicito. Et si aliquid saciat aduersū ē patitur ei. & illius

tristitia tua deputa. Omne malitia expelle ab anima tua & odioz flamy n̄ ē t̄ le⁹ cortu⁹ c̄ tra in
potentē aut subiectū tibi. Molir a cūndia cōmoueri. sed tāq̄a p̄priū tuū membrū p̄ habet in hominī.
N̄ esimulato corde diligas fratrem tuū ne clavis oculari ex aliaparte insidias ēfūta. Dolosus enī ur-
pacifica ex ore p̄fert uerba & mabditum m̄tis supplante p̄ximū meditator. Progo in h̄o operib; adra-
cūndia p̄uocat d̄r. Pueras enī quiplace in expectudi. Repulit aut̄ om̄ne quicquid simulato efficit. Tu aut̄ om̄ne
n̄e simulations longe facare. Et nec uicias subplantare p̄ximū tuū nec mōderare aut lamare membrū tuū
Membrū aut̄ tuū dico fr̄tū tuū qd̄ & si quando ut homo fueris iratus ultrasolus ēmū n̄ p̄ ducas in a cūndia
tuā sed reciliare ad p̄ce & depme omnē furorē ab anima tua. Quienī āplectit pacē m̄tis sup̄ hospicio
mansioñ p̄parat xpo via xps pax & in pace requiesceret & cupit. Utrū inuidus omnib; modis exerceret
Uir pacificus in tranquillitate ē semp̄. Inuidus aut̄ similis ē nauicū iactat & fluctib;. Homo pacificus securus
possidet m̄tis. Inuidus aut̄ inturbatio ē semp̄. Quis etat pacē tutus ē undiq; ac munitus. Nā inuidus ut lupus
rapax insant inani. Pacificus aut̄ ita ut uina honesta abundat fructū copiosū. Inuidus aut̄ op̄ megen-
tia ac miseria de tinctur. Ciquantū pacificus gaudens indō delectat. tantū inuidus tabescens ad nihilū re-
digit. Ex labundantia leticia pacificus homodino scit. Exultu aut̄ marcio & furore pleno inuidus de-
monstrat. Pacificus homo idō angeloꝝ merebit. Inuidus aut̄ particeps demōnoꝝ efficit.
Et sic pacē secura m̄tis in lumine. Ita & inuidia occulta cordis obsecrat. Pax tñ effugat & p̄t̄ bat om̄nes
cordia. Inuidia aut̄ iracundia cunata. Asplendore aut̄ pacis effugat om̄nis caligo. Trub̄ obsecrit inuidia.
obscuritas & ibi & exterior est tenetrix. Sectare ergo fili desiderabile non pacis. ut fructus pacis
possit adquirere & exerceare inuidia nemaloꝝ fructib; repletar. Rationabile nāq; animal erat aut̄
ad qd̄ ut possit discernere in uidet malū. ut que sūt optima eligas & inutilia respues om̄ia examines.
Et que bona & rimeas & ab omni specie mala abstinet. Filii pacientia diuina arripe quia maxima uirtus ē
animi ut ueloci ad sublimitate ascenderet possit retributio pacienti p̄t̄. Ne queras ab homine
ut in futurū possit accipere ab eo modo pacientia grandis medella ē animi. Impatientia aut̄ p̄
nitie cordis. Per pacientia aut̄ exspectat futuroꝝ bonoz spes & qd̄ n̄ uideat quasi qd̄ uideat āplete.
Castitate in omnib; seruas fili. ut uideas dñm in gloria & sisteat ab omni pollutione mundū sit cortu⁹. Et uides
inimicoru⁹ aditū introendi ad te. ab aspectu nefando auente oculos tuos & ne delectaberis pulchritudinē
uulib; feminarū. Neptale oblectacionē ultima solus supplicia. O Meno cui dedicas t̄ membrata
& nec om̄scras illa cūmeret tricib;. Reflexo amore tuū ab amaroꝝ mulierū neto ab amore di cianor
excludat te. ne minimum ē tēpnore ne paulatū defluas & pr̄hibeducere. N̄ esimilis simpliciter

accedere ad unigenitum domini nec uelis cu[m] ut longus & ociosus simus fabulis ne plurimas sermones
 utræqueq[ue] mens polluat. Noli filii grauitate ferre sermones meos nec scutum arbitrii meo eloquio sedere
 deinde & gratent accepere uerba mea. Si ad seminarium domini inopportum accesserit clericus & monachus &
 uirgo panis huiusmodi intrare ad se statim mutant pristinam dignitatem. Et quod post licet sua uoluntate amittat.
 Nec enim potest huiusmodi mansio[n]e in sedno ppasurare sed desolabunt ut ligna arida. Numquid uirginitatem dñs ab
 aliquo extorquet inuitus. Hoc enim munus uoluntatis xpo offeri in propria uoluntate. Nam est in tua uoluntate
 Nec enim licet e[st] p[ro]fanare aliquid q[uod] p[ro]missu[um] est. Ne peccabis homini in uoueris uotu[rum]. Si eni[m] uoustria nefasias morte
 redde illud quia dñs quasi suum requiret illud dare. Nec pollutione uult miseri mei bracchia que sobria dedicatae.
 Vide ergo ne seducat corporis pulchritudo & decorum animi tuus amittas. Ne in p[ro]bo oculo tuo intueris mu
 litrus species nemore in animalia p[ro]fessu[rum] stratas. Non aperies aures ad p[ro]ficienda uerba eoz nec
 ecupis eos ne quietia in animalia. mulieris carnem omnino non uelis tangere nec p[ro] tactu ei inflameris cortu[m]
 & sp[irit]u laboris impeditio[n]e. Sic enim senum proximis igni ciburit. Ita quitanigit mulieris carnem. ne uia
 dehinc edano animis sup. Et tunc & corpore castus euaserit in te tanquam corde corruptus abscedit. Dic milique
 si fili quis p[ro]fectus a nuptiis amaro pulchritudinem carnis. Ne nesci[ens] senum cu[m] a fratre vestris p[ro]cessu fuerit
 arescit & paulatim pristinum decorum amittit. Similiter & iaspecies humanae naturae senectute succeden
 te. Omnis deo pristinus deperit. Et quos maiores sui ante e[st] citabat postmodum modo eoz efficit. Nam cu[m]
 intraverit mors tunc penitus omnis pulchritudo delebitur. Et tunc recognoscis quia uanitas est. q[uod] ante
 manu[m] diligebas. cu[m] uideris totu[m] corp[us] intumore & infatore et est eversa. Ne in tuens maxima horrore
 ecuieris. Ne clades narrestuas nisi sustinens fetorem durissimum. Ubi est p[ro]modu illa oblectacio require
 dici p[ro]sternit deoris uestigium. Ubi sunt suauitas luxurie & cunior opulentie. Ubi sunt blandimenta uerba que
 corda simplicia mollebant. Ubis sermones dulces quianaritudo amaribus infundebant. Ubi immo
 deratus risus ac iocus t[em]p[or]is. Ubi ineffrenata & inutiles omni leticiae velut fluxus aque transiens
 nusqua coparuerit. Hic est finis pulchritudinis carnis. quia amabas. Hic est oblectaciones corporis et minus.
 Reflecte igit[ur] animu[m] tuu[m] ab his obscens amaribus. & omne amorem cuerte ad splendidis simis pulchritu
 dinis xpi ut radu fulgoris ei influenter cortu[m] & omnis obscuritas caliginis expelliatur. Ita pul
 chritudo diligenda est fili. que leticia spiritale amaribus est suevit infundere. Hic deo omnibus modis am
 pliatur eius. Unde nobis serenitas tranquillitas q[uod] adquiritur. Deutemus pulchritudines p[ro]nitiosas.
 Ne omnium malorum nos in regem. Multi enim admirantes mulierem speciem aueritatis. Uia naufragia
 uerit plerique ornantis eoz oblectati p[ro]mittent animarum suarum p[ro]p[ter]essiunt. Et a p[er]fectionis fastigio in

per fundū inferni dimeris suis. Caueto ergo fili spoties p̄ quas plurimos ceteris perisse poculū unde multos p̄ sp̄ ciſ interiſſe. cessanebār ne p̄ cipias eribū qd̄ adī maloꝝ p̄ nitum uideris. Ne incedas it̄ quoniam frigū p̄ pessir̄ plurimi. Quia laqueos p̄ quos captos ceteris senseris postula tibi adī corporudens & pugile ſenſū ut n̄ ignores fraudes & astutias inimicis & in reis incedat p̄ te tuus. Sapiens n̄ corporis decorum c̄ſiderat ſed p̄ quāt̄ grauata quequid efficiit cū ſup̄ animi. Inſpiens aut̄ uir incarnaſib, ornaſtis aplectit. Sapiens aut̄ uir cōptā muliere respuit. Stultus uero c̄ſiderat qd̄ omnia uirtutū ſublimitas uadū ūt̄ cupiditatis ea miferabilit̄ ſubplantabit. Uir prudens ab inprudente ſemina auertit oculos ſuos. Luxuriosus n̄ inſtituit ſubtilitate implent. Stultus aut̄ intendens ex ſoluce ut cera aſacie ignis. Tu aut̄ caue omnib, modis ſpecies p̄ tuorar ac falſas pulchritudines diſſimiles & impietates ſai ḡfari tu. Dicit p̄ tē anima ſide coram adtendat. xps̄ n̄ corporis ſed in animis delectat. Illa ergo diligēt fili. In quo & delectat dī. N̄ te cupiditati pecuniarū ſubicias. Ab omni avaritia declinacortuū. ut n̄ ē depneris ſic adulē & idolorū cultor. Noli amare mā mona. ne offendas eū cuiusbratua ac m̄tē parit̄ dedicasti. Ne appetas ea que te uocet & p̄ pulcat leuitas ipſius. Cupi ſeplaudacſeparant adō. Noli diligere opes & reas. ne amitas celeſter. Multicupientes aliena diſas priuatis alienis ſanobis huiſeti facultates. Nra aut̄ poſſeffio regnū celoz ē. Noli appetere aliena. ne atuir ſias extraneas. Coridianū uictū ſufficeret tibi c̄tentus eſto. que quid ſupfluum ē tāq̄a impeditū p̄ poſſuit pice abſte. N̄ cupias fieri locuplex. ne int̄paciones incedas & in laqueos diaboli. Caueto avaritia. qua radix omnium maloz ē cupiditas. Ab apto appellata ē pecuniarū cupidus & iā animā ſuā uenale habet. Si inuenierit tē p̄ pmbilo ppetrat homicidium. & ſic qui effud aquā intrā trā ei effundere ſanguinē p̄ ximisui. Pleriq; avaritie ardo re immortis periculū incedit. Prop̄ avaritiae achaſ filius carni cū ſuis omnib; lapidatus ē. Prop̄ avaritiae ſaul alienus adī effectus ē. Et ad extremitū deculmine regali expulſus ē. ab inimicis ſuis p̄ impetus ē. Et achaſ pp̄ avaritiae in uasit naboth uineā. & huī rei gratia in p̄lio uulnerrat. & defunctus ē. Et dñs uero n̄ ſaluator uolebat a corde phariseoz pecuniarū amorem excludere. ſed illi qui erant cupidissimi ſalutaria eīmonita deridebant. Nā & illū diuitē quē dñs ad regnaceloz uocans facultates uendere p̄cipiſſet auditas intrare n̄ ſint. Et iude p̄cetus avaritie ardore exarsit. ut dñm largiorē ſibi cunctoz ſu bonoz in manuſtraderet impioꝝ. Avarus enī uir inferno ē ſimilis. Infernus igit̄ quātorcūq; deuoret. n̄ dñi ſatiz ē. P̄tio ſu theſauri ē fluxerit in avaria n̄ ſaciabit. Aliuī ſu facio fili ab hoc uito. & uoluntaria paupertate liberte adſame. Noli ē dissidiosus & p̄iger ſed labora manib; tuis ut habras ſu detribuas in digniſti ſed in poſſibilitate tuā mediocritē porige. Tantū enī ex petiſate quātūbi fuerit et crediti. Remoꝝ go exigit atq; qd̄ ipſe minime poſſides elemosinā cū iniquitate adquisita ab hominatioꝝ coram. xpo ſed acceptū ē ei qd̄ fideliſt fuerit adquisitū. fili aut̄ artē ſu habet misericordię bonū. Sunt enī n̄ nulli quidcupientes aliena preſtare ſe elemosinā ſimulare & cū alios p̄mant aliis inſerere ſingari.

Sed si nō delectat mōperib; rōz. et simulationē cordis rōz exēcrat ac respuit. Tuāt līcē exigūm
de tūr laborib; pōrigas. I hoc grātū & acceptū cū dñō nō te uelis iactare cū pōrigis elemosinā
indigēti. Et illi cui fenerab; mērārbitrē rē mēliorē. sed in omnib; operib; tuā humilitātē corā
dñō quia nō erit grātū dō quicquid efficit cū supbia. Qdāt si humilitē acceptū ē vi. Filī pōmib; stude
humilitātē qdē omniū uirtutē sublimitas ut ad pfectiōnē fastigiū possit cēscēderō. cū uita inficiō
one. Nec nālē nō pfectiōnē implēt. Et multoz rēpōz laborē p̄supbia in mēlū dēputatō. Ut r̄ hu
mili dō & simili & int̄p̄lo p̄rectōr̄ sui ges̄tat tu. Supbus homo aut̄ cū sit dō adibilis ē diabolosimilis.

Humili līcē mīhabitu uideat uilissimus glōriosus ē mār tutib; Supbus aut̄ homo cū id ecorū uideat ē sp̄ac
tu & clārus. sed hāmītū mītūlē cū manifestant opera ei. Et phōnīces ſuā & motus dīnoſet ē supbia. Et ex
ti uerbis publicat leuitas ip̄sius. Cupit ſeplaudari ab homīb; & uirtutib; quib; alienoſ & ſep̄dicari ge
rat. Nō ſep̄parat cūquār̄ ſub rectū ſed ſep̄ primatū cupit. Et ſead maioren gradū conat inmergere
Et p̄fexmeritis optinere. nō potest. Abiendo festinat inuadere ambulans ſeptumens ut uer
uacuus & in anīs. Et ut nauis abſq; gubernatore cū iactat a fluctib; hanc circuferit in omniſ actus ſuos. Hu
mili ſe traſp̄uit omne honorem in rēnū & ultimū ſteſ ſe indicat cunctis homīb; Nā & mediocres ap
paro in ual̄u. & eminens apud dñm int̄uit. Et cū ſumauerit omnia mandata dī. nihil ſe feciſ ſe refat.

Et omnis uirtutes anime ſup̄claris ſeſtinat. Sed diuulgat dī ſoma opera ip̄sius & p̄fert inmediū mirific
at geſta illius & exaltabit & clarū faciet tu. Cū ſe p̄poz p̄cū ſuarū qd̄ poſtular impietrabit ſt̄ tu fili
cū accesseris ad p̄dicandū dñm. p̄ſterne te humilitē inc̄ ſpectudi tui. ne poſtules quicquā quaſi exgra
tias it mēritoz tuoz. Et ſi aliquid tibi c̄ſentia boni operis cela illud ut ſilente multiplicitib; roſti
tuat ad dñm. Et p̄p̄catua etiop̄du in mediū. ut dī delectat illa cū ſeſ ſurſ ſueris ta. Necte uelis iufi
ficare cū adoperandū accesseris. ne ſic phariseus ille ex ea c̄ deponatus. Mērito publicanū t̄ qua
lit̄ p̄ſeora uerit. Et emulare p̄u uenīa delictoz tuoz inuenies. Nē clamore uocis oraueris tu qui occultoz
tuoz ē cognitae. Sed clamore recordis tu ipsa aueris p̄p̄uenat nelongitudinē uerboz p̄rūbas ante tu. Quia non
de multilo quo ſelex purissimo mīte placabit dī. Int̄poz orations omne malitia p̄c̄t abſt̄ cordis. Et re
mitte ſiquid habes ad uerſu ſp̄mū tuū. Et dñm genq; dāſer pentis cū uadit ad libendū aquā ante quā ac
cedat ad fontē euomit omne uenēnū. Initare ergo huī ſerpentis astucia & omne uenēnū amarū ſimū p̄c̄
abannatua. Remittere c̄ſer uoto contūdenarioſ ut ibi demittat debitū decimū ſimū valentor.
Et qualē cupis erga te ſed dñm talis eſt op̄i erga c̄ſer uotū qd̄cūq; op̄u mēlo aueris
facere primū in uocadū. mēdīſinas gratiā agere

cū fecerit illud similes. In uocadū ex toto corde querendū deuenies tu. Et nec dimittas cū tenetis illū ut copuletur
mens tua in amoretus. Hoc studiū in uitia ut orationē purā offeras dō. Ne cogitationes sup̄flueat & turbent certum.
Neq; indueris si locis rapiat mens tua. Memoriā subdi conspectib; sc̄a & qui occulta cordis p̄spicit & abditam nū nouit.
Vigilantē ergo ad sūstere in cōspectu int̄pōre orationis & psalmorū. N̄t̄ opprimat somnianū & diſſonans sū ſono
uocis ſenſuſ tuuſ & lingua ſed ſonā ſint & utroq; p̄ferant uerba. Si eñi in poſſibileſ ſeruire duob; dominis. Ita ne
plex oratio ascendeat poterit addñm. mortali illā tēp̄ otioſuſ tuacū tranſeat. ita induit; quārtā innoctib; ung
lare te ēuent ut immunitē reptionē facilius poſſis effugere. Si enī cogitationes ſordide & turbauerit cor tuuſ
& re coartauerit qđ inlicitū ē ppetrare porationes ac uigilias depellionā ab anumatuſ. Oratione q; grānde
munimētū ē anime porationes purissimas. om̄a nobis quā utilia tribuunt ad̄no. Et cuncta quā noxia p̄cul
dubio effugant. Int̄pōre ſalmorū ſapientiſ ſalles fili & ſpirituſ cantus vigilantē canit̄ corādō. ut uirtutē ſalmo
facilius poſſis ad uertere. Om̄is auaricia cordis rox dulcedimē mol
liat. Tunc dulcer habebis fauces
gaudensq; cantabis. Quā dulcia fauicib; mīris eloquatiuadne ſup̄ mel
& fauū orimeo. Sed n̄ poterit
ſentire hanc dulcedimē. niſi ſūma uigilantia & ſapientia cantauerit. Fauces enī in quid eſcā gustabunt.
ſenſus aut̄ uerba discernunt. Si enī ex carnalib; eſcī alit caro. Ita ex diuinis eloquii interior homo nutritur
ac poſſet. Sed in hiſ omnib; uigilias ſc̄a indiges fili. hyc̄ in uictor nāq; uigiliq; p̄ quos ledit adcepit anima
cū uigilauerit quis circu cogitationes turpiſ ſimas & adgerendū. Sed tutales deuita & arripere ſā uigilias ut
poſſis effici ſc̄i in omnib; actib; & monitionib; tuis uigilare te ēuent. Ne aliquando oppreſſus ſomno pla
ceret hominib; gestas. Prei diuī ſoli ne ſtudeas placere alteri. In om̄ne opus qđ cogitas facere. priuum
cogitadū. & ſi ſecundū dñi ē qđ cogitas diligenter examina. Et ſi ē rectū corādō p̄ſice illud. Si uero aduersuſ
fuerit reperitū. amputa illū ab anumatuſ. Cetidie actu tuos curiosius diſcute. Et ſi te peccatiſ obnoxii
ſenſeris. ad penitenciam cito eſuge. Nolo ut peccatū trahas de die in diem. Et ſi quid cogitauerit ne quān
ido penitenciam age. Quelocit̄ de corde tuo reſeca illud. Ne uelis dicere n̄ ē hoc grande facimus qđ cogitauſ
tarrū modo. quia in conſpectu dñi manifeſtas om̄a. Nolo ut ſinas in te cresceret cogitationes malas.
Neq; tāquā minima negleges ea. Qui enī ſpernit minima paulatī deſfluat. nolis pernere mītuſ ſer
pentis. ne uenenū ei ē ſpargar in cor tuuſ. Aſcide uigilias ſpinarū de agro cordis tuuſ ne defigant
inte altas radices. ſc̄ito qđ cor tuuſ ager ē dñi. Excole tuuſ cyleſtib; disciplinis. & ſinas in agrū dñi ſemi
nare. ſirana. Sugit talit uigilauerit. facile poteris ad pfectionē eſcendere. Ad uigilandū aut̄
multū ſe iunium proderit. Si c̄nāq; miles plurime onere p̄grauat & ppeditur
ad bellū. Ita impedit monachus ad uigilias cū eſcarū

Largitate teperit. Nec bene post sumus vigilarre. et fuerit dapib; uenit nr onuscas. Sed oppressi somno uigiliarū.
 fructus amittimus. & maximū detrītū animē nō ad quārum. Vigilus ergo stude copulare reūmū ut cunctis animis
 iurutib; florere possis ut caro tua subiecta sit animē tūc. & ancilla famule domini sui. Ne p̄bras uires corporis
 utimias bellū. Adversus dēpītu exerceat sed semper subiecta sit caro & optē per et iussit sp̄s sc̄i. Nolum crassare
 ancilla nec cōptu habeat dominā sed ut in omnib; eiō sequens mancipet. Sic enī equus suū frenā in posita. Ita enī
 meū frenā in ponamus corporinō. Nā quē admodū auriga. si quī frenā laxauerit rapidissimo cursu cū eo ad p̄ci
 pīta deferunt. Ita cōvina sic corporisū in posuerit frenū utriq; ad inferni p̄cipīta de uolu. Et si ergit p̄ri
 tis simus auriga corpori tuo. ut p̄tramītē rectā possīs incedere. Et q̄enī plurimū mis̄ solū animas sed et corpori
 nrō plurimū ledunt. Sepe enī p̄ciboy auditate frangunt̄ stomachi uires. neenī habundantia sanguinis & co
 lerū & plurimās erititudines p̄scarū largitate p̄petimur. Si ergo animē & corporis ita et raria itame
 dele s̄ utrisq; tēperata reūma. Quantū ergo possūmus filii dilicias mundi & ciboy & pulchritudinā fugiamus.
 Ne quando cruciati inflama gutta aqua queram̄os. & nullā refrigeriū cōsequam̄os. Et ebrietate fugiamus. ne
 incrim luxurię incurramus. Ut in omnī dñs ad leticiā cordis. nā ebrietatē errauit. nā quantū gulf⁹ exigit. Et
 ap̄t̄ timotheo modicū p̄cepit utere uīnū. & hoc p̄p̄t dolorem stomachi. & p̄p̄t frequēt̄ issimas in infirmi
 tates. Neigit nos q̄d ad medela corporis nr̄i tributū ē ad p̄mītū deputemus. Plurimāq; puinū maximū
 debilitatē corporis cōtraxer̄. Nec peruer̄ cōsequi p̄fīma dignitatē qui primū n̄ tēperauer̄ gulf⁹ ardorem.
 pleriq; puinū homicidium p̄petrauer̄. Nec p̄simōtē recusauer̄. Alii puinū ademonius captiūs. Nec calud
 ebrietas quamā manifestissimus demon. Ebriosus patet se bonaliquid agere. cū fuerit p̄p̄cipīta de uolu
 tū. puinolentia armaturas ad mala dicta & cūtia p̄ximoz. Et mutat̄ mentis & lingualib; butit. Quidque
 seminus habet̄ quā demona ebrietas. huiusmodi enī uīnū cū se putauerit bibere. Sic enī p̄ciboy cōauidus
 fauicib; p̄perat ut glutiat̄ esca & repente anū intra fauces reperi hostē. Et si caues cū p̄fīca capiuntur
 irretib; ita & ebriosus intrāeū uīnū suscepit inimicū q̄d intra eū ad omne op̄mōs in p̄pellit fedissimū.
 H̄omorationabilis abominationabile animale capit̄. Tu aut̄ in omnib; te castū exhibeat. Sed cauto hoc fili
 ne p̄ciboy abstinentia trigaris insupbia. et impleas. si aduersus vos que reūmū in surā n̄ ualent obtinere.
 Ne quando uideas. se sc̄is carnalib; reūnare. Et aut̄ p̄tētū replere. Grandis ē nōq; cōfusio animis
 Quicū sibi carnē sibi subiecerit ipsa subiecta sit uīnū. Quid prodē uentre abescit necare. & ani
 ma passionib; obruere. & carnis amorem uincere. & in cordel uoris firmulos machinare.
 Uītēt̄ cōtinens tā corporis quā animē abstinet passionib; quia in utrisq; substantiis
 hono & sc̄erē dicitur. Nulla ē p̄fīctio in una parte ē sublimē. Et in alia ē

prostratū. In una partē fulgeret. et talia uitioꝝ caliginē occupari. Qui enī cupit castus ē corpore. castus
debet pſeuereare & ſpū. Quia nihil prodiret castus ē corpore. & m̄te corruptū. Cuiusſi fuerit forti
ē pagi ſolidata ex alia uero deſtructa adiutū ad ſe hofci p̄bebit. Et nauis ſiuerit forti ē pagi ſolidata
& una in ſerabula habuerit pforatā repleta aquarū fluctib; mergeret in pſfundū. Ueruſenī com
nenſ cuncta que uanaſ ſpernit. Nec illā gloriā ſectat̄ humana furorē iracundie rep̄mit. Prexerat̄
muidiā potius ſuſtinet dōri m̄tū quā deſoluat uinculū caritatis. N̄ detrahit eito de p̄ximo. necli
bent audit detrahent̄. Cupit ſemp̄ declinare autiſ. Et adiuit tutes animę ſemel ipſū iñfigat. Tale
te & tu ex libe fili cū uelis exercere reumū. & cū te acib; abſtinueris. abſtine & lingua tua inlicet
uerbis. om̄ne blaſphemā longe facito ate ne ſupfluſ ſermoneſ p̄cedant de ore tuo. Quia & potioſis
uerbiſ redditur iſumus rationē in die iudicii. ne ad male dicendā quē quā in ſueſca lingua tua. que
ad bene dicendū & laudandū dñm creatarē. De quib; ignoras. rebus in c̄ueniu. Noli pferre ſermoneſ
& oportuna uerba pcedant ex te. Cu oportuniū rē p̄ inuenieris utribi audientib; cunctis gratiam
preſtant. Ab omnī uanloquio rē per alingua tua. ne quando qui audiunt horreſcentes & obdurent
aut ſuas & ſittib; fuſio corā omnib;. De quib; moleſtia n̄ patet. Noli c̄tendere acrit̄ nec te in
ſueſca ē ſuetudine pefſime. quia moſ qui longuas fuerit firmatus n̄ par uolabore uitat̄. Noli diſ
ſcluſi labiſ ſi ſup ferre. am̄tuē nāq; cū ſtrepitū ridere. ſed ſubridendo tantū m̄tir leticia
indica. Ne in modū par uuli iocari uelis ad ſidur. quia n̄ conuenit ei qui ad pfectionē puenire ni
tit̄ iocari ut par uulus. Et in malitia par uulus & uir pfectus in ſenſu. In quib; dā te exhibeſene
et in quib; dā in ſante. Par uuli enī ē ludere. pfectiauit uiri lugere. Sed pſenſ luctus. leticia
generat ſep̄tā. Jocus aut̄ remiſſionem efficit animā. & negleget̄ ergadi pcepta.
Nec delicta ſua poſt reuocare ad memoria. ſed obliuſcens ea n̄ ſt̄ iñfigat ad penitenciam. Et ita
paulatī ab omnib; bonis priuabit̄. Nullū accessu dē enī habebit cordis ē puncio. Ubiuſmodera
tus iocuſ acrisuſ. ubi aut̄ fuerint lacrimy ibi ſpirituſ ignis accendit̄. Quis ſereta m̄tis in lu
minat. & uitia cuncta exurit. Tunc audiato celeſte anima flagrans copulat̄ xp̄i amore
& in tr̄is degens de ſupni iugit̄ meditat̄. Calcat ſpecuſ cura ab amore ea ſegregat xp̄i.
Sed ut figura quida in homines uerſari uideat̄. Sed tota ei c̄uersatio de celeſtibus
intelligit̄. Morilli pſenſ. dulcior ē quā uita. Nec uita ipſa ē dulcis. ſed cupit diſſol
ui & ē cū xp̄o. Quē in carne uiuens in traſuū portauerit rē plū. Vnde ergo
quantū lucru adferant fletus & lacrimy. & quantā p̄nitiem pparet

risus aciocus. Quem hinc ridere delectari. p' modū flebita marit. quia ut hinc lugere uoluerit. gauderbit
 im posterū. Nā & saluatorē nr̄ beatos appellat lugentes. Et quin nunc letant'. flero eos dicit in nouissimo.
 Ne r̄ ergo delecte puerulus iocuſ trisur. sed lectioſ ſp̄italiū cantus. N̄ te ſoluant in riſū in manu aur-
 ba ſed pferant ex te gaudiā pfectoz. uiroy uirtutes. ut ad eoz ſpeculū uitā tuā moresq; cponas. Perfec-
 tuſ emulledic̄t̄ n̄ qui mptat̄. ſed qui mſenſu ſemp pfectus. N̄ enī tibi obē puerulus. & aſ ſi fueris m̄te. N̄ te
 ſenilis tibi proderit ptaſ ſi puer ſenſib; fueris. nā & dauid cū puer eſt. & pfectuoz haberet. cū dñō in regē
 electus eſt. & paul cū ſenilis aſt eſt pfectus. quia in ſe pfecto malitia habuit. decalmine regali expul-
 ſus eſt. M̄tatuſ ī erant p̄tri qui ſuſ ſamā uolare conatiſ. Quoſ daniel adhuc puerulus drecto eoz
 ſceleret & depnauit. Et dñs nr̄ ingressus in hiroſolimā a puerulis & laudat̄. Nā & arbor lucet ſimul-
 toz annoz ſi ſiuerit in fructuosa abſcidit̄. Sicut nouella ſuerit & fertiliſ colit̄. ut magis pferat
 fructu. pfectoz ergo uiroy eſortia ſruere & in turberna abſtinētia tuā delectat̄ anima
 tua. & a cloquiseoz ne auertas aurē tuā. Herba enī uit̄ ſi uerba eoz & in colomitas anima hiſ
 quia libet̄ ad tenuit̄. Si enī ſol oriens effugat caliginē. Ita ſeoz doctrina a ſenſib; tuis expel-
 lit tenebras. Taliū uiroy mediuit̄ eſortia ut eoz mentionib; minſtu arrigat̄ ad eſlū. ut fluxū
 ſecti pmbilo poſſiſ diſpicer. Ut uirtutes animi auriant̄ ſenſuſ tui. Vitare uiros quoſ erga man-
 data di uideris neglegentes. qui mortuſ uirtutib; & uident̄ uirene paſſionib;. Qui letant̄ p̄ prius
 uoluntatib; & gaudio carent diuino. cū ei modo uiros neſit tibi illa cōmactio. nec uelis cū eſt ſeruacare.
 adſidu. niſi poteris ſolū modū ab terroriſ poſ itinere rrueocare. Ceterū ſi uales deuita ut publicum
 hoſti. Sepe enī punā ouē morbiā grex polluit̄ totus. & modica pars ſellis magna dulcedine in ma-
 ritudinē uerit̄. At alieni ferim̄to. & dñs tibi at tendere p̄cepit. ferim̄to hoc doctrina nequissi-
 moz hominū intellegit̄. Nā & ſiquis habitu uideat̄ eſt clarus ac nobilis. & dulciatib; uerba pferat
 eligant̄ ſimulatio cordis ei exſubſequentiib; actib; ei intellegit̄. N̄ enī ex uerbiſ ſed ex fructib; homo
 probatur. Deniq; quā plurimi callide uicia ſua celare festinant̄. & apud quoſ dā uident̄ eē mirabilis
 ſed uideri ad te p' tantū modo. Cū uero diu in traſau ſinū ſerpente portauerit ad tacta morsu
 ei intumescunt. & impala omnib; uenient. qui nihil occultū qđ n̄ reuelabit̄. Si queſtib; intulerit
 mala. ne uelis irasci. aut retribuere illi & iā ſi poſ ſiſ ſed dole poſtūs pro. quadib; iraſcer̄ ei. Qui
 enī pacient̄ prulerit mala. in futurū coronabit̄. Quia ut prulerit mala mala in die male. ut
 reuſ dānabit̄. Necep carnalib; dānū ſrangat̄ animuſ tuuſ. Nec uigorem pacienti p̄ tuſ ſiſ
 emolliant radice. ſed time poſtū ſiſ ſi appoſito tuo tarda. ueris. Et quand queſt p̄ ecclati

obnoxius senseris ad penitentiam carenti non confundaris. Quienamne primituerit in nouissimo non penitebit. Clementer enim ad penitentiam carentes suscepit. Quem immiserit cordia domini fructus peccati preccato adhuc. Ne tu uelis dicere donec euigeat etas mea carnis concupiscentia exercito. & postremo malorum meorum insinectute penititudinem gerat. Plus enim dñs & multum misericors in ultra facinus meorum memorabitur. quia summa scuticia est capere hypermitrum. Quis enim hominem nouit diem exitus sui. Nonne insinectute ab hac luce priuebuntur? Sed in diversis locis, deinde mundo migrabunt. Et in quibus locis, ut uocabit homo. In iste pars non esse in redditione. Nemo enim in inferno est fitabit dominum sed tunc cuncta ueris ad penitentiam carenti. Separata oculos tuos uersat ultimam dies. Cum enim diluculo surrexeris ad uesperatam ambigas puenire. Et cum in lectulo ad quiescendum membra posueris. Noli credere de lucis aduentu. & faciliter poteris refranar eam in omnibus. Sepe portuimus sacra festa meditare ut ipsa te ad uitium tuum uiuent. Et conuictalis qualis futurus per modum omnia terrena que possides inceperis; mansiōnib; transferre ut cū tibi perfectus fuēris. In ipsius fruaris bonorum operū. Suptus tibi initinere parare ut incunctant libenterque euocatus fuēris pergas addam. Tunc carnis uinculo animata fuerit absoluta. mox in occursum tuum angelorum chorus accurrat. Omnes igitur agmina uitiosi miscerūt apertis. Et te ad orandum uerū iudicē pducunt. Tunc tibi pax pugnum & summa securitas. Nec timebis ultra iacula ignis diaboli. n̄ habebit terror em in cunctis barbarizimina mitas nec formidabilis hostes ferociissimos. Quicquid tam animas iugularat in infernum n̄ igne nec faciem truculentia tortorum n̄ famē. n̄ sibi nullā egritudine carnis n̄ metues in audiā hominū. nec insidias malignorum n̄ uerbau enenata mulierū lupinarū. nec ultra aduersabit caro etraspm̄tuū nocturnis periculum maris. nec ullos casus. sed hec omnia sedans cuā animata abirecerit sarcinā carnis. Tunc sp̄s scribiat in celestib; tibi mansione & letus gaudensq; futuri iudicii diem expectabis. In quo singulorum animarum prosuis actib; recipiunt merita. Sed frustra tunc peccatores & ad ultimi ululant. Nec ullarū requiem poterunt inuenire rapaces & auari flebunt amariter. nec malorum suorum uenia c̄sequantur. In lactu maximo detenent omnes qui carnis suę uoluntatē securis. In merore degemē tu magno insempitū erunt. Qui per crimina suis gelenne ignib; mancipentur. Tibi semper terna premia tribuuntur quod oculus n̄ uidit nec auris audiuīt nec in cor hominis ascendit quae preparavit dñs diligentibus se.

Beatissimorum apostolorum passio fratrumque hodiernatale solenniter celebrantur cunctis in honoris undae credentibus
tibi, quos pietatis plenitudine salvatores mundi humanogenitatem patres esse dedit iudicantes.
Quanta autem integratissimorum pietatis fuerint ex apostolica lectione potest an aduertere.

In illo tempore dixit discipulis suis: Hoc est preceptum meum ut diligatis inuidet in vobis, et quod
 exhortatione euangelica audistis fratrem in exercitatu discipulis suis durendum preceptum cedicerem.
 Hoc est preceptum meum ut diligatis inuidet in vobis. Quid putam fratrem tuum nūquid de ista sola dilectione man-
 datu ē cū diligim inuidet. Nō alius magis ut diligam id m̄ unde intueri ut aperte plenitudine legitur
 ergo caritas. Ut ergo quid: quod possit de te apostolus quod non diligit qui nō credit domini frustra
 quidem sed potest sperare ueniam qui nō diligit eum. Nemo autem potest desperare deuenia quid diligit. Itaq; ubi
 dilectio ē proximi ibi necessaria est via dilectionis. Qui enim nō diligit dominum quomodo diligit proximum.
 Quando quidem quis diligit iniquitatē odit animā suā. Ideoque preceptum custodiā in ut nos inuidet di-
 ligamus. Cogitantes hoc quod idem iohannes hoc eiusdem euangeliū scripsit ait in epistola sua. Qui enim diligit fra-
 trum suū in lumine manet. Et scandalū in eo nō ē nāquod fratres suū homicidē & in morte manet. Et sci-
 tote quia omnis homicida in latuā & nā in se manente. Et rursum dicitur dicitur dicitur & qui habet carita-
 tem dñi in se habet quicquid aliud ē bonum per caritatem habet quoniam dñs ubiq; plenū & omnibus in his ē ubi cari-
 tate ē ei. Hoc est preceptum ut nos inuidet diligamus. In qua dilectione si pfecte manem puenire mere-
 amur ad dilectionē dñi. Et in caritate manem si dñm pfecte & proximum diligamus. Discernit quippe
 ista dilectio ab ea dilectione quae inuidet diligunt homines si homines & ideo adiunctū ē sic
 dilectios: ut quidem dilexeris nos christus. Nisi digni esses rem ē illuminacione regnare & cū ipso. Ad huc
 ergo & nos inuidet diligamus. ut dilectionē uram discernamus ab his qui nō ppter se dñm diligunt
 sed ppter se qui nō inuidet diligunt. sed magis odio habebunt inuidet quise ad exercendam
 nequitia diligunt. Quia se ppter habent dñm diligunt ipsi sed diligunt. Ergo ut sedili-
 gant dñm diligunt. nō ista dilectio
 ut sit dñs omnia in omnibus. Plenū
 dñe ergo dilectionis quoniam inuidet diligere
 debeamus. Definuit ergo dominus dicens. Majorum haec dilectionē nemohabat quia ut animā suā
 ponat quis pamicis suis. Monstra pamicis dñs uenerat & ideo positurū sit animā pamicis
 dicebat. Ut nobis pfecto ostenderemus nō nos inimicos diligere & eos quoniam odio habent.
 Propri quod eoz ut uetus & iniquitatib; nolam
 crū aliquod dō ipsis facere ualeamus.
 habemus sed qd male ē in eis id ut uita eoz
 ē servare sed qd corripim⁹ si forte lu-
 Quoniam hoc quod si homines eos hodie
 & peccata emulamus

ut detergant ea & adsumant sibi virutes quib; delicta ualeant & obstrahent qd malum erat in eis
& p manere & p ficer e inde studeant in bona voluntate ei gratia largiente. Nam & amicinobis est in
tellelegendis quinos pp̄t nom̄dū psecuntur. Quasi c̄ xps p nobis anima posuit ad nos redimendos ab eis na
mortis damnatione. Sic & nos debemus p fratrib; animas ponere. Ite liberata uocet ammonitionis
& corruptionis etraire his qui in iuste opprimunt pauperes & impotentes. Sed quia necessitas n
ut p xpo usq; ad mortem animas nr̄ardare salti supfluenia p xpo discam largire ut iohannes
baptista admonet dicens. Qui habet duas tomcas der nhabent. Et quilibet ex ea simili faciat. Et iohannes in
epita sua. Qui habuerit substantia mundi & uiderit fratrem suum necessitatem habere & clauserit uiscera
sua ab eo quomodo caritas di mandat in eo. Ergo qui in tranquillitate tempore n dat pp̄t dñm substantia
sua quando in psecutionis tempore datur usq; anima sua. Nos ergo diligamus in dñm extoto corde tota
anima tota uirtute deinde proximos nostros ut nos ipsos quia haec dilectione nihil maius esse poterit.
Quomodo ergo proximos ut nos ipsos diligamus. Nisi ut sic aduersa alterius si entra toleramur. Si de
illoz bono quasi denō pfectu gratulemar. Nulla que nobis fieri nolum alius faciemur. Et ita dilig
gandū & mandata custodiam & diligam nos in uice pp̄t dñm. Ne ergo diligamus mundū neque ea
qua in mundo s̄t. Qm̄ si quis diligit mundū n̄ i caritas patris in eo. Quia omnis qd ē in mundo. cu
piscientia carnis ē. & ēcupiscientia carnis ad interitū trahit quān ē ex eo sed ex mundo ē
Sed mundus transit & ēcupiscientia eius. Quia ueritatem di mandat in eum p̄lm̄ xpm̄ dñm
n̄m̄ cuius honor & uirtus laus & imperium p̄finita sit. amen.

In illo tempore dix ille discipulus suis. Ecce ego mitto uos sicut oves in mediolupoꝝ & i p̄ty
Attendam dñm fr̄s quē ad modū discipulos uos ueritas in hunc mundū misit ad debellandā
inimicos scutia & ad triumphandā carnalis
lestis uite coronā dix. Ecce ego mitto uos
discipulos uos pp̄t innocentia ouib; co
quip' passione dñi sc̄s aptos ceterosq; credentes pp̄t filiū dñi psecuti. Int̄ quos qualit̄ ambu
lare deberent p̄monuit dicens. Ecce in quid prudentes sic serpentes & simplices
sic colub. Ut p prudentia uitarent insidias psecutorꝝ & simplicitate in uiria alius
n̄ facerent sed & sibi facta pacient̄
cer sic colubas sine dolo sine felle
iracundis & iniuriantibus huic siti

militis passione & ad capienda eae
sic oves in mediolupoꝝ. Merito ergo uoce. Indurit uos si electi s̄c & dile
parauit. Lupos aut̄ hos significat
militaris modestia pacientia longa
tripis. Si quis aduersus aliquem habe
re inimicidū & in doctrina uirtutis
temperantur adclaritatē uisionis
libram uictorie unanimē clementi
lē pugnauerit carnaliꝝ cruciati te
lē xpianis n̄ dñ ut aurea simulacra

dñs ammonet dicens. Contendite intrare p̄ angusta portā quia lata & spacioſa uta quae ducit ad pditionē idē deposita pristina c̄uersatione In qua uixim' mundo & cupiscentis ei & xpo mortueram'. Nuncaū ut mundo cū omnib; dños si t̄ p̄pis de carni & cunctis & cupiscentis p̄ timori amur. & dō quinos unigeniti filius carni liberauit uiuam' euagīt inherentes p̄mis saduina capiam qdē p̄mū utr̄ etnē. Astutus nos inquit ut serpentes docet ēē. Serpens enī p̄forum contropore angustū transire d̄ ubi cū magnolabore deposita exubia ueteri uelut nouus efficit. Cui astucia n̄imitantes. Angustū it̄ recte c̄uersationis seruantes uelut noui homines in hoc esto apparet debet. ut deposita malitia ueteris hominis quā in baptismo dimisi. Stola immortalitatis atq; incorruptionis p̄tne quā suscepim' sp̄s & gratia adiuuante inmaculati ante tribunal sūmū iudicis ad portare meream'. Sejt̄ cautele aut ab hominib; tradentenī uos in celis & insinagogis suis flagellabunt uos. & ad reges & p̄sider ducentim' pp̄t meintes timonū illis & gentib; & paulo p̄. Et eritis odio omnib; hominib; pp̄t nomē meū. Quia aut p̄ se uerauerit usq; in fine hie saluus erit. Cotidie fr̄t̄ p̄secutionē patim' quā uis n̄ carnalitē sed sp̄italitē. Tam certare nos cū diabolo necesse ē quia si uel una uice ē senserim' suggestionib; ei statī seu ora in nos iacula temptationū inmittere festinat. Quia pp̄t quia n̄ s nobis ē lucatio aduersus carnales p̄secutores. sed aduersa sp̄italia nequicia & aduersus carnalia desideria. Induam' nos armatura dī ut possim' stare aduersus insidias diaboli. Succinda m̄libus nr̄os & mortificem' m̄bria corporis nr̄i quē sup̄ rā Id ē fornicationē inuiditiae libidinē & cupiscentia malā & auaritiae quē ē idolor̄ seruitur. Prop̄t qd̄ uenit irā dī infilios diffidentis. In quib; & uos ambulastis aliquando cū uiueretis in illis. Nuncaū deponentes irā & indignationē malitiā & blasphemā. Et turpē sermonē. Nolite mitte in uice. Induire uos si electi sc̄i & dilecti uiscera misericordie caritatē. benignitate humilitate modestia. pacientia longanimitate sub portantes in uice & donantes uobis met ipsis. Si quis aduersus aliquē habet querelā sic & dñs donauit uobis ha & uos p̄seuerate in timore dī & in doctrina uirtutis ei. Quia qui p̄ se uerauerit in uoluntate dī peruenire merebit̄ ad claritatē uisionis illius. Sc̄oz ergo martriū quoz hodie festa celebram' uictorie unanimē ē letenti eoꝝq; uirtutes quantū dñs dederit imitem'. Illi i repugnauerē carnalib; cruciati tormentis. Nos repugnem' cupiditatib; uitiosis Modo xpi anis n̄ dī ut aurea simulacra uenerent & colent sed plerisq; suader

diabolus ut impressa auro imagines amplectavit & diligavit & factos isdem preumis reatu
sepiam crucianonis incurvare quib; debuit sepiam quietis meritū & parare. Etiam quib; delec-
tacionū tormentis diabolus homines cruciat huiusmodi telis miseros & ignaros expugnat
& putant se psecutionē nō pati quicūq; sī malis operib; subiugati. Quocirca Iēmī resistit
huiusmodi insidias diaboli & repugnate xpī uirtute muniti. Considerate fr̄s quan-
tūdeteriora ista delectantia quā fuerū illatorūta. Ignis enī psecutoris solam arti-
rū corpora cruciabat. Ignis aut̄ fornicationis & corp̄ simul & animā cruciabat.

Ignis psecutoris misit martyres ad uitā dēnā. Ignis aut̄ libidinis mittit miseros ad
gehennā. Martirib; sc̄ modica ad usq; Ignis dēnū cūlūt gaudiū. Fornicatorib; aut̄
& adulteris modicū tēporis delectatio p̄petuā inferē cruciatū. Martir cū iusti-
pice tenderet. a xpō adiuuabat. Avarus aut̄ cū incupiditate distensus p̄diuer-
sariatur & hic adiabolo cruciat. In futuro tormentis de teriorib; reseruat. Ergo
fr̄s adsumite armadū ut possitis insidias repugnare diaboli. Superate libidine &
diligite castitatem. auaritiam uincite. elemosinā largit p̄egate. ut p̄caritatē p̄parte-
ris dō in uris cordib; tēplū.

Milletemp̄ dix̄ ille discipulus. Si quis uenit ad me & nō dpatrē suū & matrē & uxore & frat-
Sic siderem̄ fr̄s kēmī que & quantarū que nob̄ p̄mituntū incēplis uilescent animo om̄a qui
habent in tr̄s. Terrena nāq; substauria supna felicitate c̄parata pondere nō subsidiā
tēporalis uite & ne c̄parata mors ē potius dicenda quā uita. Ipse enī cotidianū defectus
corruptionis quid ē aliud quā quedā plixitas mortis. quia uite lingua dicere & quis in te-
lectus capere suffic̄. illa supne ciuitatis quantarū gaudia angelorū chorū in tē-
cūbratissimis sp̄tib; glorie & ditoris ad sistere p̄sente dī uultū cernere. Incircū
scriptū lūmū uidere. Nullomēu mortis affici. Incorruptionis p̄petue letari.
Sed h̄c audita in ardescē animā lāq; illuc cupit ad sistere abise sperat sine fine gau-
deri. Sed ad magnū p̄mū puenire nō potest nisi p̄ magnos labores. Unde ad se-
uementib; ueritas dicit. Si quis uenit ad me & nō dpatrē suū & matrē & uxorem
& filios & fr̄s & sorores adhuc aut̄ & animā suā nō potest n̄s re discipulus. Sed
p̄cunctari libet quonodo parentes & carnalit̄ p̄ pinquos odissē p̄cipimur
qui uibemur & inimicos diligere. sed si uim p̄cepti p̄pendim̄ utrūq; agere

p discretionē ualeam' ut eos quinos carnis ēiunctis cognitione & quo pximos nouini diligam'.
 & qd aduersarios iniuadi patim' oboediendo & fugiendo nesciam'. Quas ipodū diligat' qui carna
 lit sapiens dū praua nob' ingred' naudiat'. Ut aut dñs demonstraret hoc erga pximos odiū nō de
 in affectione perdere sed de caritate. Addit' p̄tin' dicens: ad huc aut & animā suā. Odiſſe aut p̄cipi
 m' pximos odifſe & animā nrām. Cōstat ergo quia amando debet' odifſe pximū. Quis si eū odit sic
 sem & ipsū tunc enī & animā nrām bene odim' cū ei carnalib' desiderus nādquiescim' cū ei appeti
 tu frangim' et uoluptatib' reluctem'. Que ergo ē p̄cepta ad melius ducit' quasi podū amat'. Si enī
 mirū exhibere pximus nr̄is odiu discretionē debem' ut in eis diligam' qd r̄ & habeam' odiū qd indi
 nob' trinare obſiſtunt. Ab hac discretionē odiu nr̄i traham' formā ad odiū pximi. Amor' quilibet
 in hoc mundo aduersarius sed in iuadi c̄ trarius nāmet' & iā p̄ pinguis. Quis quis enī & nāta c̄
 cu p̄fē in ea quā ad gredit' causadī extra patrē & matrē extra uxori extra filios extra
 cognatos extra fieri sem & ipsū debet' ut eo uerius cognoscat dñm quo in eī causa nemine re
 cognoscit'. Multū nāq; ē qd carnali affectus intencionē in tis deuerberant' eiq; aciem
 obscurant' quos tam nequaquā noxiōs patim' s̄ic os p̄mido teneam' Amor dergo s̄ pximi
 in pendenda caritas omnib' & p̄ pinguis & extraneis' ne tam p̄eandē caritate adi amorem
 flectendū. Hoc uero ipsū animę odiū qualit exhibere debeant' ueritas subdendo manifes
 tat dicens. Qui n̄ baſulat crucē suā & uenit p̄ me n̄ potest m̄s ē discipulus. Crux quip
 p̄e acuiciatu dñ & duob; modis crucē dñm baſulam'. cū aut pabſtinentia carnē affi
 ciū aut p̄e paſſione pximi necessitatē illius nrām putam'. Quem̄ dolorē exhibet
 in aliena necessitatē crucē portat in m̄te. Sciendū uero ē qd r̄ n̄nulli quicarnis abſti
 nentia n̄ p̄dō sed p̄ in anglo gloria exhibent' Et r̄ pleriq; qui p̄ paſſione pximo n̄ ſp̄italit
 sed carnalit in pendunt' ut ei nād uirtutē sed quasi miserando ad culpas foueant'.
 huitaq; uident' crucē ferre sed dñm n̄ ſecunt'. Unde recte haec eadē ueritas dicit'. Qui
 n̄ baſulat crucē suā & uenit p̄ me n̄ potest m̄s ē discipulus. Baſulare & enī crucē
 & p̄ dñm ire ē t̄ carnis abſtinentia t̄ e paſſione pximo ſtudio intencionē p̄ēne exhibe
 re. Nā quis quis hec p̄ temporali intencionē exhibet' crucē quidē baſulat' sed ire p̄
 dñm recusat' quia uero ſublimia p̄cepta dataſ p̄tin' e paratio aedificande ſublimi
 tatis adiungit' cū dicit'. Quis enī ex uobis uolens turri aedificare' n̄ne prius ſedens
 ē putat ſūptus qui nec eſtarū ſi habeat ad p̄ficiendū ne poſtea quā poſuerit fun

dam tū & nō potuit perficere. om̄s qui uiderint incipiant dicere eum ludentes. Omne qđ agim⁹
puenire p̄ studiū c̄siderationis debet. Ecce enī iuxta ueritatis uocē quā turri edificat prius
edificiū sūptus parat. Sicut humilitatis turri c̄struere cupim⁹ prius nos p̄parare aduer-
sa hui speculi debem⁹. Hoc enī int̄ terrenū & celeste, edificiū distat qđ terrenū edificiū ex-
pensas disp̄gendo. Ad illud sūptus faciem⁹ si & habita relinquam⁹. Considerandū ueroē qđ
dī. Om̄s qui uiderint incipiant in ludere ei. quia iuxta pauli uocē. Expectaculū factū su-
mī mundo angelis & hominib; & in nomine qđ agim⁹ c̄siderare oculos simos aduersarios debent.
qui se p̄ nr̄is operib; insistunt. s̄p̄ ex nr̄o defectu gratulant̄. Nā sequit̄. Aut quis rex iturus
comittit re bellū aduersus aliu regē. n̄ ne sedens prius cogitat si possit cū xi milib. occurser-
et qui cū xx milib. uenit. Alioquin adhuc illo longe agente mittit roget ea quae pacis sunt.
Quid ergo sit agendū ē. nisi ut dū adhuc longē legationē mittam⁹. Rogem⁹ ea que pacis sunt.
Longe enī or̄ dī qui adhuc p̄sens p̄uditū uidet. Mittam⁹ ut dixim⁹ adhuc legationē nr̄on flen-
do tribuendo sacras hostias offerendo. Singularit̄ nāq; ad absolutionē nr̄on oblatā cū la-
crimis & benignitate m̄tis sacri altaris suffragat̄. quia is qui in se surgens a mortuis iam
n̄ morit̄ adhuc in suo misterio iterū p̄ nob̄ patit̄. Nā quotiens sus passionis offerim⁹. to-
ciens nobis absolutionē passione illius reparamus. Ecce cotidiane hostię ille cū elemo-
nī & lacrimis legationis missa quantā cū rege ueniente gratię pacē fecit. Relinquat
ergo om̄a qui potest. qui aut̄ relinquere om̄a n̄ potest cū adhuc rex longē legationē
mittat lacrimarū & elemosinarū hostiarū munera offerat. Vult enī placari p̄cibus
quis est quia portari n̄ possit iratus. Lauate ergo fr̄k̄ni lacrimis macula peccatorum
elemosinas tergit̄ sacris hostiis expiate. Nolite possidere p̄ desideriū que adhuc
p̄ usū minime relinquunt̄ spem in solo redēptore figit̄. Ad etnā patriā m̄te transite.
Sienī nihil in hoc mundo amando possidetis. & iā relinquunt̄ cuncta possidendo. Ipse
nob̄ gaudia desiderata c̄cedet. qui nob̄ & tēne pacis remedia c̄tulit. Ilī xp̄idīs n̄ qui uiuit
& regnat cū patre in unitate sp̄ sc̄i dī p̄ om̄a sc̄as. A.M.

In illū temp̄. uidens ih̄s turbas ascendit in montē & reliqua.
A udīstis exhortatione euangelica fr̄s ih̄m exortantē dñm discipulos suos ētra pressū & tribulationes hui mundi t̄ & iā ad regna celestis gaudia uocantē & dicentē. Beati pauperes sp̄ū qm̄ ipsoz ē regnū celoz. Nunc op̄suū adq̄m̄ mis̄ur fuerat a patre saluatori apt̄demonstrat.

Quia supraregit multos infirmos ac debiles uariis oppressus languoribus curare. Nunc autem euangelizare pauperibus regnū dī. Nū utiq; om̄s pauperes beatos dī. sed illos tantummodo qui om̄s honores p̄sentis sc̄ti p̄ nihil dicunt amorem dī. Quia cupiditate delectaciones humanae p̄bant et nudati quia ista terrestria pars ui pendens adipiscere celestia desiderant. Quia uīmē regnū dī. n̄dix par tē habetis in regnodi sed uīmē. quasidicere. quia diuitias mundi & desideria terrena pp̄ me c̄tēp̄sistis. Ideo possessores estis regnū celestis. Beati qui nunc esuritis quia saturabimini. Quid esurire beati quid ut sitire debent. Matheus exponit uidelicet iusticiā. Qui enī iusticiā esurit. In iusticiā odire necesse ē. quādiuenī quis in iusticiā diligit iusticiā nequa quā esurit. Quis societas in iusticia & ueritatis cū iusticia & iniquitate. Talis ut lux cū tenbris aut mortis & uite. Aptissime instituentur. Nū quā nos satis iustos estimare debere. sed cotidie s̄pq; iusticiā in omnib; amare. Immo in ei iugis ardore p̄fectu ad cui p̄fectā saturitatē n̄ in hoc sc̄to sed in futuro posse p̄uenire p̄sal m̄sta ostendit quia it. Et goaut cū iusticia apparebo in expectatio faciabor dū manifestabit gloriatio. Alii beati qui nunc esuritis. n̄ enī suffic nobis uelle iusticiā. si ip̄sa magnopere desiderari operari iusticiā. Nos enī cū operib; iusticie castigare debem̄ corp' n̄m & seruituti subictere infante & siti in nomine dñi ut in futuro c̄lestiū gaudioz meream̄ ubertate p̄frui. Beati qui nunc fletis quia ridebitis. N̄ qui tē pro raliū dāna cōmodū deflent. sed operū de trīnta bonoz dū inseme & ipsi c̄spiciunt lāmitis c̄ quer. Quis tē ne beatitudinis gaudio c̄solabunt. n̄ rā n̄ solū sed & p̄ximi iubē cōmissa deflere. Quis si ut nos mox ipsos diligim̄ c̄sequens ē nos de p̄fectu illius gratulari. Dei q; de trīnto necesse ē tribulari. & n̄ solū tribulari. uerū etiā ad lacrimas usq; succendi. Qd autem nunc flentes risueros ē p̄misit h̄ieros nomine m̄tis exultacio & affectus qui dā letior intellegendus ē. Id qd; dū tē plabam̄ penitencie amarit studeam̄ de floro mala quiescim̄ ut n̄ iudicio fere incipiam̄. quando lacrimas c̄solatio n̄ sequit. Qd si faciam̄ p̄t naē solatione letabim̄. Beatieritis cū uos oderint homines & expbrauerint & eicerint nōm urīm tāquā malū pp̄ filiū hominis. Ac si dicero. Beatieritis sunt aduersa huī mundi fidem nominis mei seruare c̄tenditis. Cū uos inimicimes atq; aduersari dece tuoz expellant. & expbrauerint uob nōm crucifixi qui com mortuos sibi c̄resuscitat & c̄sedere facit secū in celestib; Et cū eicerint nōm religio om̄s uīre qd ē nōm xp̄ianū quia fideles mei estis beati eritis. qm̄ qui p̄seuerauerit

infide nomini mei hie saluus erit. Et quia per multas tribulationes & angustias oportet nos introire in regnum dei. Gaudete in illud & exultate ecce enim merces uera multae in celo. Quia ergo multa pro Christo interris sustinere aduersa. Multa a Christo in celis recipiat bona. Proinde fratres mei sis episcopi gaudere desideram non cum mundo sed cum deo gaudeamus. Gaudiū nostrum debet esse non puerum. tunc autem recte gaudemus simundi uanitates non amemus.

Stultus enim de illa re gaudere qui nobiscum non poterint permanere. Unde aut quisquerit gaudiū nisi ubi cordis sui desigit affectus unde gaudent insipientes in mundo. Vos autem christiani gaudere semper in domino. Deinde non erit gaudiū christianoz quia per nos est dominus dei regnus. Ideo autem se per gaudebunt quia semper cum domino manebunt. Soli ergo diligenter dominum gaudium sequitur non habebunt quia illo quod diligunt non carrebunt. Quibus ergo daturus est deus illud per non gaudiū nihil aliud daturus est quia seipsa. Illi ergo in gente non gaudebunt quibuscum uiuendo dominum per non possidebunt. Hic enim dominus noster qui coram deo patri & spiritu sancto uiuit & regnat deus per omnia scilicet eternam.

In illo tempore dixit discipulis suis parabolam hanc. Homo quidam per eum peregrinans & reliqua audiuit dilectionem fratrum suorum a domini parabolam in presenti lectione sci euangelii narrante atque dicente. Homo quidam peregrinus peregrinans vocauit seruos suos & tradidit illis bonas suas. Quis itaque homo iste est qui peregrinus peregrinans misericordior noster qui in carne nostra quam ad superserat. abiit in celum. Carnis locus proprius est terra quasi ad peregrinandum deus dum predeceptor noster in celo collocat. Sed homo iste peregrinus peregrinans seruos suis bonas suas tradidit quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et unum quidem quinq; talenta. aliud duo. aliuero commisit unum. Per utraque talenta v. sensus id est corporalis scientia exprimitur uidelice uisus. auditus. gustus. odoratus. & tactus. Per duota talenta intellectus intimus & operatio designatur. per unum uero intellectus tantum figuratur. Sed is qui quinq; talenta accepit alia quinq; lucratus est. Quia si nulli insciā recta quasi in terra ac misticā pscrutare nesciunt. pro desiderio tamen super patrem docent recta quae possunt de ipsa corporali substantia quam accepit. Quis est ac carnis pertulans acter renarum rerum ambitu. nec non auisibili uoluptate custodiunt. ab his etiam alios ammonendo cōpescunt. Et ita alia quinq; talenta lucratur. Sunt qui duo accepit lucratuſ est alia duo. & sunt non nulli qui intellectu atque operatione in di dono percipiunt misticā queque; de scripturis intellegunt. capiuntur ibi suis

Sunt per duplicare et tendunt. Quia genitivū portant. Sed si quoniam tu taliter domini sui abscondit in quodcumque finali inquit. Quia si nulli quidem ser. Deinde proprie de. Capient ratiōne posse ratiōne reddit. Quia uniusq; merita exquirit. Quia usq; quippe minata talenta reportantur domini de. Tunc seruerunt finitima in gaudiū dominum redit. Sed tunc fidelis seruus modestia deponit gaudiū in illa remittit. quando in pietate patre gaudiū. quamlibet quod de est. additū in verbis excusationis reges regas ubi non sparsisti. Et tunc excessus in utili durū dominum sed in luero talentū expenderet. repetatur. Contemplari. huius uocis in malis operib; non potest ripere trepidant remanentes prophetā de. In qua quinq; die ē curta taliter fratres mei. recurrat cito additū dñm suū & misericordiū eiū ritare. Unde cum omni sollicitudo debet quia tantū ab uno quoque; ratione quisque securus sit. solerter in operatione uincit. malorum ammonitiones et cetera ex

& iā in opere duplicare cōtendunt. Quicūm intellegendo & operando alii p̄dicant quasiduplicatū dene-
 gotio lucrū portant. Sed si quis nullū talentū acceperat abiens fodi in terra & abscondit pecunia dñis sui.
 Talentū dñi sui abscondit in terra quicquidem; ingenuū accipit ad h̄o inēcupiscentia mundi implicat. lucrū
 sp̄italē n̄ querit. Quia s̄ n̄ nulli quidonū intellegentia p̄cepit. solitam carnis delectacionib; de-
 serit. De quib; p̄ prophetā dī. Sapientes s̄ ut faciant mala. Beneaut̄ inēcupiscentia facere. Sed dñs quā talen-
 ta dēd rationē quesitus reddit. Quia s̄ quinunc pie sp̄italia donatribuit. districte in iudicio
 uniusquisq; merita exquirit. Quid quisq; accepit c̄sideret & quid lucri reportet penset. Ser-
 uus qui generata talenta reportat ad h̄o laudat̄ atq; adegit̄ nā remuneratiōne p̄ducit̄ cū ei
 uoce dominica dī. Iuge serue bone & fidelis quia sup pauca fuit fidelis supramultate con-
 ficiū intra in gaudiū dominatur. Pauca quippe bona s̄ om̄a que p̄sentis s̄t̄i quālibet multa
 eē uideat̄. Sed tunc fidelis seruus supramulta c̄stituit̄ quando deuicta omni corporali
 modestia de p̄t̄nis gaudis in illa c̄lesti sede gloriatur. Tunc ad h̄o sui gaudiū p̄fecte in-
 trorūmittit̄ quando in p̄t̄nā patriā ad sūptus atq; angelos c̄tib; sociatus de p̄t̄ nomine
 re gaudeat̄. quamhile qd̄ de c̄t̄renis ēcupiscat. Seruus qui operari aut̄ de talento noluit
 addñm cū uerbis excusationis reddit dicens. Dñe sc̄io quia homo es metis ubi n̄ seminasti.
 & c̄gregas ubi n̄ sparsisti. Et timens abū & abscondi talentū tuū in terra. Ecce habes qd̄ tuū.
 Ecce seruus inutilis durū dominū uocat̄. cutat̄ ad lucrū deseruire nō lebat. & timuiss se
 sedic̄ in luero talentū expēndere. qui hoc solū timere debuerat. ne hoc si n̄ luero addñm
 reportaret̄. Sunt enī pleriq; in traſcam ecclā quimelice utiā ad gredi metuunt.
 & iacere in malis operib; n̄ p̄timescunt. Cūq; peccatores se ē c̄siderant sc̄itatis uia ar-
 ripere trepidant̄ remanere insurū iniquitatib; n̄ formidant̄. Nescienter illud qd̄ p̄
 prophetā dī. In qua cūq; die c̄uersus fuerit peccator. uita uiuē & n̄ moriet̄. Qui ergo
 talis ē fr̄s mei. recurrat cito ad p̄tentia & reuertat̄ amalitia sua. ē uertatur
 addñm dñi suū & miserebit̄ s̄i quia pius & misericors ē omnib; qui in uocant̄ eū inue-
 ritate. Unde cuōm sollicitudine auxiliante dño bonis operib; ad futurā tendere
 debem̄ quia tantū ab uno quoq; nr̄m uenturus iudex exiit quantū dēct̄. Ut ergo de
 talenti ratione quisq; securus sit. Cū magnō tremore penset cotidie quid accipit.
 Atq; solerter in operatione uigilat̄. Et hoc ipsū qd̄ accepit ad h̄o in genuū duplicare
 in aliis ammonitionet etiā exemplo sc̄itatis n̄ differat. Quianemo ē quise ab hac

talenti receptione excusare ualeat. Quia cui libet homini hoc ipsū ingenuū quā uis minimū sit. qui habet
prudentiē reputabit. Ideoq; ab hac talenti lucro nullanos terrena cura impedit. Ne si sine lucro talen-
tū interra abscondit. Id ē interrenis desiderius ipsū ingenuū implicat. Talenti dñs adiutorium
puocat. quasi abona actione torpescim̄ de ipsis donis quē tuit grauius iudicat. Et ideo fr̄s f̄mi-
sta dū tēpus ē cogitantes & redēptoris nři beneficia recolentes. Ita cū diadiutorio Inde fessō
studio laboramus. Ut qđ nob̄ contulit ē iudicat. duplicatū anob̄ inueniat iudicaturus dñs nř
ihs xps quicū eo omnipotentipatre & sp̄u sc̄o coequalis dñs uiuit & regnat pōma seta setoꝝ amen.

In illo temp̄. Respondens ihs dix. Confiteor tibi pater dñe celoꝝ et terrę & reliqua
Audiuit dilectio ura In p̄sentis sc̄i euangelii lectione dñi nři ihuxpi confessione ad patrem simul
& exultante inspūscō dicente. Confiteor tibi pater dñe celoꝝ et terrę. Confessio itaq; n̄ sep-
penitenciam sed gratiarū actionē significat. quia dū discipuli reuersi sunt adeū gaudentes
quia demona illis subiectū ipsi patri gratas agebat & discipulis suis signa facientib; os-
tent. Non suis meritis hoc in putare debere. sed patri qui hanc illi dedit uirtutē gratias a-
gere. patrem aut suū dix. celiauit & terra dñm hocē aut eos quis filiuū minore patri adserant.
Quia abscondisti hec sapientib; & prudentib; & revelasti ea par uulī. Gratias agit & exultat
in patre qđ par uulī id ē humilib; aptis aduentus sui aperuerit sacramēta que ignorauer-
scribe & pharisei quisib; sapientes eē uidebant & in cōspectu suo prudentes. Par uulī igi-
t̄ reuelat pat̄ misteria n̄ qui p̄tates par uuli sed qui peccato & malitiaſ par uuli his reue-
lat dñ querere bona gaudia paradisi & p̄ma regnō celoꝝ. Pulchre aut̄ sapientib; & pru-
dentib; n̄ insipientes & hebetes opposuit. sed par uulī id ē humiles ut p̄bar & se tumorem
relationis dānasse. Non acūm̄ ingenii sp̄italis. Sequit̄ Ita pat̄ qm̄ sic fuit placitū ante te.
His dñi uerbis exempla humilitatis accipim̄ ne temere discutere supna c̄silia dealioꝝ uoca-
tione. Alioꝝ uero expulsione p̄sumant̄ sic dō patri placitū fuisse dīc ut ex omnib; mundi par-
tib; ad credulitatem filiū gentes uenirent. Id ēaboriente & occidente & recubent cū abrahā
isaac & iacob in regno celoꝝ. filiuū regni hui eiciēt intenebras exteriōres. ibi erit fle-
tus & feridōz dentiū. Unde dilectissimi nob̄ relinquenter diabolicū iter. totis uscib;
audiam̄ ipsū dñm inuitante & dicente nos. Venite ad me om̄s qui laboratis & ego uos
reficiā. Laborat enī populus gentiliū sequendo diabolicū & contratus erat peccatis

nos laboram̄ quā diu peccatis oneratissim̄. cū uero peccator̄ sarcinā p̄fessionē & pacientiā p̄cim̄.
 uenire ad xp̄m merebim̄. Unde sequit̄. Pr̄ ego resūca uos. Resūca enī om̄s credentes in ipsū fidei ius
 ticia sc̄itatem uitap̄na. Tollite iugū m̄u s̄opuos & discite amē quia mansuetus & humilis corde.
 Om̄nis ergo qui uult uitā & cupit uidere dies bonos. deponat iugū iniquitatis & malitij. s̄ic ait
 p̄pheta. Disrūpam̄ uincularoz & piciam̄ anōb iugū ip̄sor̄. Nisi nū quis iniquitatis iugū idē omnē
 uitioz somit̄ postergū p̄icerit. n̄ pot̄. ergo xp̄i iugū suauē & leue suscipere. Qd̄ si iugū xp̄ita
 suauē & leue & quomodo religiosa dura & amara ēt uide hominib;. Sed ideo amara quia eoz
 terrens infectū cupiditatib; celestia amare n̄ potest. Sed ne dū uenit ad xp̄m ut suscipere
 iugū ei & discere quia mansuetus erat & humilis corde. Unde aduentum d̄tm ex ipsius dñm
 magisterio quia nisi quis fuerit mansuetus & humilis corde. iugū xp̄i portare n̄ potest. Omni
 ergo studio extirpem̄ discordē somit̄ uitioz quia fidei nr̄p armata n̄ carnalia sed potencia
 dō. Aduersus sp̄itales iniquitas repugnantes ut his repulsis dona sc̄i sp̄s inn̄ra & ueritati
 appareant. ut possim̄ dereliquo sine labore iugū tolerare sc̄itatis & p̄maneri Inesp̄ctuē
 mansueti & humiles corde. Quia suscipere mansuetos dñs humiliat aut̄ peccatores usq; ad uer
 itā. Mansueti hereditabum & rā regnū celoz & inhabitabunt in seclā sc̄toz supēā. Proinde fr̄
 si uere uultis ut longasit uīabeatitudo. nolite querere gaudiū in mundo. sed gaudete
 in dño sp̄. Ille aut̄ gaudiū in mundo quise in eo beatū existimat. si diuitias pollet. si pecu
 mas multas adquirat. si inimicos uincat. si potestatē cui quā dignitatis excelle. Absit
 aut̄ ab omni xp̄iano homine in rebus temporalib; & caducis beatitudinē collocare. aut illas
 existimare ueras diuitias quae c̄stat int̄pore transituras. cū utiq; si quis uult uero
 diues ēt. n̄ terrenā debet multiplicare substancialē. n̄ sibi futurā multiplice pena.
 Sed regnū celoz debeat bons operibus c̄parare. quonihil potest diuitis inuenire.
 & inimicus desiderat uincere quis & habet desideria mala in se. quib; debet fortiter
 repugnare p̄p̄ dñm diligat eos. Qui enī inter iūores inimicos uicerit. exteriores ad
 uersarios nullatenus formidabat. Tunc uera quis quā uictoria obtinebit. si superbia re
 spuat & humilitatē diligat. si auaritia spernat & misericordiā faciat. si fugat libidinē
 & diligit castitatē. Si de omnib; que uig; gerit in se cogite si iudicandū adō. Suavgo
 debet homo superare uitia quidlectat̄ cūsc̄di in etiā felicitate regnare. Ideo enī
 hodie gaudem̄ dilectissimi in honore utiq; dī. In cui sum̄ congregati. Quia beati inter

2. utrum fecit exspiro et linuit octo mesos et modo uides

cessores nři mundū ē tēpser̄. dñm dilexer̄. falsas mundi diuitias respuer̄ & ad ueras diuitias
uerāq; gloria purner̄. Digne utiq; nos in hunc locū sēm ueneranda solemnitas ēgregiauit.

Quia sc̄ordi usq; aderū n̄ mundi cupiditas sed dī caritatis eleuat. p dñm nr̄m ilm xpm quicūpīt

Nihil ottemp̄r dix ilīs discipulis suis parabolā hanc.

Simile ē regnū celoz thesauro abscondito in agro quē qui inuenit homo abscondit & reliqua
Ecce ex lectione euangelica audistis filii km̄i celoz regnū thesauro abscondito in agro cōpa-
ratū quē qui inuenit homo abscondit & p̄ gaudio illius uad & uendit uim uera quip̄ habet & emit
agru illū. Theaurus iste cōleste desideriū significat. Ager uero in quo theaurus abscon-
dit disciplinā studiū cōlestis. Homo qui tunc theaurū inuenit humiles & religiosos de-
signat. Qui ualde gaudent dū bonū p̄cipiunt desideriū. Tunc p̄fecto uenit. id ē cōceptus
uoluptatib; carni sūcunctisq; & remis delectacionib; om̄a mundi desideria p̄ discipline cōles-
tis custodiant calcant. Nihil iā qđ caro blandit libeat nihil qđ carnalē uitā trucidat sp̄s per
orrescat. Si uerālīt theaurus iste xp̄i intellegit. Ager aut̄ sc̄a scriptura in qua repositar
noticia saluatoris nr̄i. Quia quis quis sū ei gratia r̄uelante cognouerit. Oportet om̄a de-
lectam̄ta sc̄i cōtempnere & adri' noticiā iugit exercitio bonoz operū festinare. Inuentur
ergo theaurus absconditus ut seruet. Quia studiū bone voluntatis inoperiū custodire
nemo suffic̄ qui humanis laudib; n̄ abscondit. Hoc aut̄ dico n̄ ad proximū opera nr̄a bona n̄ videant
ad exemplū salutis cōscriptū sit. Videant urabona opera & glorifcent patrē ur̄m quin
celis ē. Sed ut p̄ hoc qđ faciem̄ laudas humanas minime queram̄ sed tam̄ ita sit op̄ nr̄m in publi-
co quatenus intencio se p̄sit in occulto. Rur sū regnū celoz homini negociatori querenti
bonas margaritas cōparet. Quia una p̄tiosa inuentā om̄a uenderet & emit. Quia qui cōlestis u-
t̄p̄ dulcedine aliquantulū agnouerit vaquę in tristia amauerat. libent̄ cuncta derelinquerit.
Inē paratione dulcedinis ei uilescant ei om̄a mundi delectam̄ta. In ardescit ad cōlestia animus
nil iā interreni libet. Deforme uideat quicquid interrena placet specie quia amor p̄ciosae
margarite ardē in m̄te. Qm̄ siē mors corp' & anima separat sic ab amore corporaliū p̄t̄ne uitā
amor disiungit. Cui m̄te dō inspirante intrauerit. Neq; enī sc̄a h̄yē cui hodie natalicia celebra-
m̄ mori p̄dō potuisse. Sip̄ius atterens desideriū mortua n̄ fuisse. Precessusq; inuir-
tutis culmine animi tormenta eoz poris & animis n̄ timeret. Ante armatos reges &
presides ducta p̄xpo stetit ad oram̄ta sed xp̄i auxilio reborata usq; ad mortē p̄man-

sit intrepida. Quidam hys nos viri dicim' qui ire ad regnac plesia pueras p ferrū uidemus
 Quos ira superat supbia inflit ambicio p turbat luxuria inquinat. Nemones ad te mta p xpo
 trahit sed magis nos abet nisi mitigat supplicis. Tantum uerrena desideria carnalia q; cū
 pescientias ut fugiam' instigat. Rursum simile ē regnū celoz sagena nisi se in mare & ex omni
 genere pescū ēgregiant. que implora ad litur ducit boni pescer elegunt in uasa maliciū eiunt.
 Sagena ista declarat p̄dī euangelica etexta doctrina. In qua ppdicatores multi ad fidei iustitiae inuiti
 boni & mali uocant. Maro. hoc sc̄m intellegim'. litus ēsumationis tē intelligit. Nunc enī bonos
 malosq; cōmunit̄ quāsp̄ mixtos pescer. fideli sagena actinē. Sed litur id ē ēsumationis tē indicat ipsa
 sagena sēcā recta sc̄lēs quid de trahelat. Quia uidelicet tunctū iudicium demonst̄rat cū boni
 amalit separant. Boni mit tunctū ad regnac plesia. mali aut̄ eiunt īgēnotormia. Cogit
 m̄igit nūc dūtē p̄ debonis operib; festinē. Ne tunc ac spectu iudicis rapiant. ne ablector
 sociate separant. Unde subiungit deinde copartitione. Sic enī ēsumationis tē. Sibunt angeli
 & separabunt malos de medio iustor. & mittunt eos ī caminū signis ibi erit fletus & stridulen
 tia. Hoc iā fr̄ kīm timidus ē potius quā exponendū. quia apt̄ hictormia peccator. dictas sunt.
 Unde & subdit. Intellexist̄ h̄c omo. dicunt ei discipuli. utiq; dñs Et frat̄ subiunx̄. Ideo om
 n̄ scriba doctus in regnac celoz. similē hominī patri familiās qui p̄fert de theuro suo
 noua & uetera. de si apt̄ diceret. Ille insc̄a recta doctus ppdicatoe ē quod noua sc̄it p̄ fer
 re desuauitare regnac plesia & uetus dicere de t̄ rore supplici. ut pene terreat quos
 p̄mis n̄ inuitat. Audiant de regno qđamēt. audiant despicio qđtūneant. Quia ergo pp̄sentia
 gaudia secundū p̄petua lānta. Hic fr̄ kīm uanā leticia fugite sūllic flere nol̄ t̄is. Ne
 modē tū potest h̄c gaudere cū sc̄to. & illic regnū & cūdō. Temporalis itaq; leticia fluxa re
 stringite. carnes voluptates edomate. Spem ad celestia erigite ad ētā patrīatō
 desiderio transite. Ipse nobis gaudia aēt̄na ccedat quinos suo p̄tiosō sanguine liberauit.
 It̄ exp̄ dñs n̄ qui uū & reg cū potre in unitate sp̄t̄ sc̄i d̄ poma ſēla ſēlo. amen.

In illo temp̄. dix ih̄s discip̄ls suis parab hys. Simile ē regnū celoz deceun ḡm̄b; qui accipientes d̄r̄t̄
Se p̄nos fr̄ kīm ammonio p̄aua opera fugere mandati inquinariā dūtare. Sed hodiernā ſēcū euangeliu
 lectione ē p̄llor dicere. ut & bona quā agit̄ cū magna cautela timoratis. ne hoc qđ auob rectū geritur
 fauor. aut gratia humana requirat. ne appetitus laude ſubripiat. & qđ foris offendit. intus amercede

uacuit' ecce & enī redemptoris uoce regnū celoz deciuurgimb; similē dī. Quo om̄is dicunt' uirginē & ta
m̄ intrabitudinis ianuā nōm̄ recipere quicarū quēdā dā deuirginatē sua gloriā fons expe
tunt Inuasī sus oleū habere noluer̄. Quid itaq; in luce sententia nisi p̄sē recta regnū celoz dī.
Et quia exutraq; sexu fideliū multitudō colligit' sc̄a eccl̄a deciuurgimb; similē denunciat' In qua
qua malicubonis & rephibū cūlectis admixtis Recte similē uirgim̄; prudentib; & fatu⁹ plu
bet. Sunt nāq; pleriq; ēt inenter qui ab exteriō si appetitū custodiunt & sp̄ ad interiore ra
piunt. Carnē macerant & toto desiderio ad supnā patriā anheloant p̄nāp̄ma plaborib; suis ex
petunt. Doctrine inserviunt recipere humanas laudes nolunt. In immirū gloriā suā n̄ in
ore hominū ponunt. sed intra c̄scientiā c̄tegunt. Et ī pleriq; qui corp⁹ p̄ abstinenčia affligunt.
Sed de ipsa sua abstinenčia humanos fauores expectunt. Doctrine inserviunt indigentib; mul
talargiunt'. Sed ut fatue p̄fectoſ uirgines quā solū laudis transitorie retributioſe quer̄.
Vnde & apte subdit'. V. fatue n̄ sūſer̄ oleū inuasis suis. Prudentes aut̄ accepte oleū inuasis
suis cū lāpādib; poleū uero desideriū p̄tne retributioſe gloriā designat. p̄lāpādeſ opera
misericordie. Notandū uero qđ om̄is lāpādes habent. sed om̄is oleū n̄ habent. Qui ap̄lerūq; in
se bona opera cūlectis & rephibū stendunt. sed soli ad sponsū cū oleo uenient. quidē his que
foris regerint. intus gloriā requir̄. Mora aut̄ faciente ſponſo dormitauer̄ om̄is & dormier̄.
Quia dā uenire iudex ad extremū iudiciū differt. electi & rephibū mortis ſōni ſopium'.
Media aut̄ nocte clamor factus ē. ecce ſponsus uenit ex te obuiā ei. Inaduentu ſponsi cla
mor in media nocte fit. quia ſedies iudiciū ſubripit ut p̄uideri n̄ ualeat quando uenit. Unde
scriptū ē. Dier̄ dñi ſic ſur in nocte Ita uenire. Tunc om̄is ſurgunt. quia electi & rephibū a ſō
no ſuę mortis exentant'. Lāpādes ornant quia ſua ſecū opera munerant p̄ quib; p̄tna re
cipere beatitudinē expectant. Sed lāpādes ſatuarū uirginū extingunt'. quia parū
opera que clara hominib; foras apparuuerunt. Inaduentū iudiciū intus obscurant'. & adō
retributioſe n̄ inueniunt. quia p̄hī ſe recuperet ab hominib; laudes quas amauer̄. Quid ē
itaq; qđ tunc a prudentib; oleū petunt. Niſiquia inaduentū iudiciū cū ſe intus uacuas in
uener̄ testimoniū foras quer̄. ac ſi ſua fiducia decepte p̄ximis dicant. Quia nos quā
ſine opere repellit ſp̄icitis. dicite de nr̄is operib; quid uidiſtis. Sed prudentes uirgi
nes respondent dicentes. Ne forte n̄ ſufficie nob̄ & uob̄. In illo enī die ſibim̄ & ipſi teſti
moniū uniuscūq; uix ſufficit. quarto minus & p̄ximo. Unde & p̄tin' p̄ mereparationē

subdum ut potius aduendem reuenire uobis. Usendicores quippe oles adulatores & qui non accepta qualibet gratia
 uans suos laudib; mitore gloriis offer quas ioleu uendunt. Sed cuirem emere uenit sponsus. Quia cu uite
 sui testimoniu apximus quis. Iudeuunt quin operu sed cordu testis est. Quia ueritas erat intra eis
 & curo adnuptias & clausar ianua. O si sapere in palatu cordis possit quid admirationis habet qd dicit
 uenit sponsus. Quid dulordimis intra eis adnuptias. Quid amaritudinis & clausar ianua. Uenit
 quippe ille quaduentus suo eleminta ecceut. In cuius spectu celum cu rora tremescit. Unde etiam pro
 pheta dicit. Ad huc semel & ego mouebos nō solu rora sed & celum. At cuius examen omne humanum genus
 deducit cui uindicta malorum remuneracionisq; bonorum. Angeli archangeli throni principatus &
 dominationes existunt. Pensate fratres Iesu ad cuius spectu tantiludicis qui nullo dicit terror erit
 quando iam in pena remedium nō erit. Quia illa confusio cui reatus suo exigente contingit. Inueniunt omnia
 hominum angelorumq; erubescere. qui paucorū & tranquillū mentis humana capere nō ualeat. At
 iratum uideret quomodo ualorem. quē diem bene propheta intuens erat. Dies irae dies illa diestribu
 lationis & angustie. dies calamitatis & dies miserie. dies reuebrarū & caliginis. dies nebulæ
 & turbulis. dies tubæ & clangoris. Pensare fratres extremū diem iudicii super corda reproborum qua
 asperitate propheta uidet amarescere quod tot appellationib; nō ualeat explorare. Quam auero
 tunc erit electorum leticia quide ei merentur uisione gaudere. De cuius spectu uident & eleminta
 tremescere & cu eis simul adnuptias intrare quid in sponsi nuptias gaudent. Etiam ipse
 sponsus. quia nullo p̄tē regni thalamo uisione dicitur iungit. Quia uidelicet uisio nūquā tam
 in perpetuum ab amoris sui amplexib; euellat. Tunc regni ianua lugentib; claudatur quomodo co
 tidie penitentialiter aperitur. Cedit namq; & tunc penitencia sed fructuosa lanerit quamqua
 quā tunc uenia inuenit quomodo aptū uenit te p̄ p̄dit. hinc & enī paulus dicit. Ecce nūtū p̄
 acceptabile eccl̄ies salutis. Hinc propheta ait. Querite dñm dum inueniri potest. Inuocare
 eū dum p̄p̄re. Nā subdit. Non sime uenient relique uirgines dicentes. Dñe dñe aperi
 nos. At ille respondens ait. Nescio vos. Ibi tā adhuc nō potest misereri qd petet qui hunc no
 luit audire qd ius sit quidē p̄ egrus penitencie p̄did. frustra ante regni ianua p̄cib; ue
 nit hinc & enī qd psalmonē dñs dicit. Uocauit rennūstis. extendimānu meā. & infuit qui
 aspiceret. dispexit is omne ciliū meū & increpatiōnes meas neglexit. Ego quoq; in interi
 tu uero ridebo & subsannabo cu uobis qd timebatis aduenierit cu inuenierit repentina calam
 itas & interit quas tēpestas ingruerit. Quando uenerit supuos tribulatio & angustia tunc

Hom omnis qui dicas michi dñe dñe misericordia regnum celorum sed qui fecit voluntatem p̄t̄l mea qui incolis
et dicas dñi

Inuocabim⁹ me & tu exaudi⁹ manes soror⁹ quoniam dominus meus Ecce aperit⁹ clamans & repulsio nra
sue dolor⁹ & puls⁹ appellationis dominantis ingemini⁹ dicentes. Dñe dñe aperit⁹ precos offerens
sed nos scimus quationc uelat incognitor⁹ dñe de seruitate. Quo modo suor⁹ p̄ uite mea nū nognosc⁹ ubi aperte
quog⁹ generalis ad discipulos exortacio sub infernū tunc dñe Vigilate itaq; quia nesci⁹ die neg.
hora. Quia p̄ peccata dñe penitencia suscepit. Sistere quisq; de p̄sentis sete quoniam p̄ exit⁹ aliud
tē p̄ uoluptatib; atq; aliud penitencie aptare potius s̄c. sed qui penitentiā ueniam sp̄ond. peccanti
die crastinū n̄ pmisit. Se pergo extremū die debem⁹ m̄tuere quē nūqua possim⁹ p̄uidere. Ecce
ce hunc ipsū dñe in quo loquim⁹ ad inducias cōversationis accepim⁹ & tam mala quae fecim⁹ fleri recu
sam⁹. N̄ solū comissa n̄ planq⁹ sed iā quod fleam⁹ augram⁹. Ac si aliqua nos eritudo corripere
nisi graua eritudo uicinā morte denuncient inducias uiuendi querim⁹ ut precatanra defleam⁹
& eos cū magna estu desiderii p̄eim⁹ quas acceptas modo p̄ nihil habem⁹. Nos ergo fr̄s lkm⁹ nos
sollicite ista cogitem⁹ non ob inuacuū tē p̄ora p̄terreunt. Ne tunc queram⁹ bene agere cuia con
pellim⁹ de corpore exire. Memoriote quid ueritas dicit. Orate ne fuit fuga urā hiemē & sabbato.
Ac si aperte dicat. Uide te ne tunc queraris p̄ecata urā fugere quando iā n̄ licet ambolare. Illud ergo
tē p̄ quo fugere n̄ licet modo debet homo p̄ cogitare dulice. Illa hora n̄i exitus se p̄intuenda
ista redē p̄ioris ammonitio. Ante m̄ris oculos si p̄ ponenda quatt. Vigilate itaq; quia nesci⁹
tis die neg. hora. Quia nos sollicite lugit p̄ cogitare oportet sollicite omnib; que ad ea dñe,
ut p̄ n̄rē fideli⁹ & studiose p̄parare ipso auxiliante dno n̄rō cuius sit honor & misericordia sua
se p̄ gratiarū actio qui uult & regnat in eternā. Amen.